

om vedkommende Minister vil meddele Udnævnelser sin Contrasignatur, og det lader sig ikke ved nogen Kritik fra Legislaturens Side kontrollere med Bestemthed, om Befordringerne gives netop, som de bør gives, og endnu mindre, om der tages saa stort et Hensyn til Ancienniteten, som der bør tages. Naar der derimod i en Lov er opstillet bestemte Regler for, hvorledes man efterhaanden rykker op til Uderstillag, saa er det aldeles unddraget en Ministers Vilkaarlighed, saa gaaer Sagen sin jævne Gang, og den Embedsmand, som gjør sin Pligt, behøver da ikke at være vel anbefalet hverken af den Ene eller den Anden; han behøver da ikke at bryde sig hverken om Ministerens eller om Andres Gunst, for at opnaae en bedre Skæbne for sin Familie; naar han kun simpeltvæk passer det Embede, Hans Majestæt har betroet ham, godt, da veed han, at den Tid vil komme, da han, ifølge sin Anciennitet, rykker op til højere Indtægter. Jeg troer, at dette Hensyn er af megen Vægt under en konstitutionel Regjeringsform, ja, under enhver Regjeringsform troer jeg, det er et administrativt rigtigt Hensyn, at Ancienniteten ikke ubetinget tillægges formegen Vægt. Det er ganske naturligt, at, naar en Embedsmand, hvad Forbedring i hans Indtægter angaaer, alene er henviist til Befordring, faaer Ancienniteten hos enhver samvittighedsfuld Regjering en meget betydelig Vægt, og den vil derved meget let faae en altfor betydelig Vægt; thi, naar der ikke er meget stærke Grunde imod at undlade at indstille en Mand, som har en betydelig Anciennitet, til et Embede, hvortil der maaskee var en Collega af ham, som man langt maatte foretrække, vil man dog ordentligviis holde sig til Ancienniteten. Naar derimod en saadan Regel er given, at en Embedsmand, blot ved at staae paa sit Embede, ifølge sin Anciennitet kan komme paa Indtægtsforbedring, da er det meget lettere for Administrationen at kunne tage det særlige Hensyn til Dygtighed, som ved visse Leiligheder virkelig ikke kan undgaaes.

Der er endelig et Hensyn, som for mig er af særdeles Bigtighed med Hensyn til den 4de Klasse, og hvorfor jeg, i Modsatning til hvad jeg ellers kunde være tilbøielig til at gjøre,

naar der er Spørgsmaal om at forbedre Embedsmænds Lønninger udover hvad Regjeringen har foreslaaet, ønsker dens Forslag fastholdt, det er, at jo færre smaa Amtsforvalterbetjeninge der gives, desto vanskeligere er det for Regjeringen at give en Klasse Mand Afgang til dem, som jeg troer i høi Maade have Krav derpaa, og som Staten kan være overmaade vel tjent med at faae ind i disse Betjeninge; jeg sigter her til Amtstuefuldmægtige. Erfaringen viser, at det er meget sjældent, at en Amtstuefuldmægtig har kunnet naae at blive Amtsforvalter, og det er dog den eneste Art af Ansættelser i kongeligt Embede, som ordentligviis staaer aaben for dem. Jeg troer, det ligger ingenlunde deri, at den hidtidige Regjering ikke ligesaa godt som den nuværende har forstaaet at paastjonne disse Mænds Virksomhed, og ligesaavel som den nuværende Regjering har kunnet ønske at gjøre Noget for dem; men jeg troer, at det har væsentligt havt sin Grund deri, at der har været saa faa mindre Amtstuebetjeninge, thi, jo flere saadanne mindre Poster der er, desto mere troer jeg, at det er muligt at inddrage disse Mænd fra den aldeles private Stilling i den kongelige Ansættelse. Selv det ærede Udvalgs Ønske om, at der maatte i Tiden blive flere Amtstuer, fordi der i en Deel af Jylland er for faa, medens der paa den anden Side i Sjælland skulde være for mange, — selv dette Ønske taler i mine Tanker for, at man sørger for at have endeel Amtstuer som Begyndelsesposter med temmelig lave Indtægter; thi jeg troer ikke, at det let vil være gjørligt, som af det ærede Udvalg er antydet, af finansielle Hensyn at indskrænke Amtstuernes Antal i Sjælland, hvorimod jeg vel anseer det gjørligt og rimeligt, at i Fremtiden Antallet af Amtstuerne i Jylland vil blive større. Jeg skal senere komme tilbage til denne Materie. Men, naar det nu er Tilfældet, saa er det dog ganske naturligt, at det bliver af væsentlig finansiell Betydning, at den laveste Amtstuelønning ikke fastsættes for høit, og jeg troer, at der er saameget mere Grund dertil, naar man tager Hensyn til, at den Deel af Landet, hvor der er meest Spørgsmaal om Trang til en Forøgelse af Amtstuernes Antal, er Jylland, hvor Livet dog endnu er en heel